

РЕШЕНИЕ

№ 4257

гр. С, 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 63 СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КР.Н.К.

при участието на секретаря Г.ЦВ.Г.Ш.
като разгледа докладваното от КР.Н.К. Гражданско дело № 20231110121677
по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124 от ГПК.

Образувано е по искова молба на Г, с ЕИК: *****, подадена чрез процесуалния му представител – юрк. К.Я., срещу С. Й. М., с ЕГН: *****, Й. Н. Й., с ЕГН: ***** и СТ Н. Й., с ЕГН: *****, с която се иска ответниците в качеството си на наследници на Н Й. М, с ЕГН: *****, починал на 15.02.2021 г., да бъдат **осъдени** да заплатят на ищеца разделно всеки по 1/3 част от сумата от общо 19 000 лева, представляваща изплатено от ищеца обезщетение по щета № 210401/31.10.2018 г. – като обезщетението е за неимуществени вреди, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба – **26.04.2023 г.** до окончателното плащане на сумата. Претендират се и направените по делото разноски.

В исковата молба се твърди, че на 28.12.2016 г. около 11.30 часа, в гр. С е настъпило пътно транспортно произшествие /ПТП/, при което л.а. марка „Ф“, модел „П“ с ДКН *****, управляван от лицето Н Й. М, се движел по ул. СТ.КЛ. с посока на движение от ул. М.С. към ул. проф.д-р. АЛ.СТ., срещу бл. 231, но водачът закъснял да задейства спирачната уредба и блъснал пресичащата в уширението на междублоковото пространство от ляво на дясно спрямо посоката на движение пешеходка Ю.П.Ю., държана за ръка от баща си. Вследствие ПТП пешеходката претърпяла траматични увреждания.

Виновен за настъпване на ПТП бил водачът Н Й. М – съгласно постановление за прекратяване на наказателно производство. От своя страна към датата на ПТП л.а. марка „Ф“, модел „П“ с ДКН *****/собственост на

лицето Д. Димитров Стефанов/ не е имал валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“.

Поради това пострадалото лице чрез своята майка и законен представител Парашкева Юлиева Костова се обърнала към ищеца за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди. В тази връзка и ищецът образувал щета № 210401/31.10.2018 г. като първоначално определеното за изплащане обезщетение по същата възлизало на 15 000 лева. Пострадалото лице обаче останало недоволено от предложеното обезщетение като образувало гр.д. № 2367/2019 г. на СГС с иск за сумата от 30 000 лева. В хода на същото страните постигнали спогодба – като по силата на същата на Ю.П.Ю., чрез нейната майка и законен представител Парашкева Юлиева Костова била заплатена сумата от 19 000 лева – на 11.06.2019 г.

В исковата молба се твърди, че междувременно Н Й. М с ЕГН: ***** починал – на 15.02.2021 г. Поради това ищецът е отправил покана за заплащане на сумата от страна на наследниците на виновния водач, но въпреки това същите не заплатили задължението си.

С тези аргументи се иска претенциите да бъдат уважени.

С исковата молба са представени: констативен протокол за ПТП с пострадали лица № К 1184 от 28.12.2016 г., постановление за прекратяване на досъдебно производство, справка от база данни на информационен център към ГФ, претенция за заплащане на обезщетение, лист за преглед на пациент, удостоверение от МВР, отдел „Пътна полиция“, медицинска експертиза по щета от м. януари 2019 г. и от м. май 2019 г., протокол от заседание на застрахователно медицинска комисия на ГФ от 10.01.2019 г.; протокол от заседание на УС на ГФ от 14.01.2019 г. и от 30.05.2019 г., писмо до Ю.П.Ю., чрез нейната майка и законен представител Парашкева Юлиева Костова, споразумение от 06.06.2019 г., платежно нареждане за сумата от 19000 лева, удостоверение за наследници и препис извлечение от акт за смърт на Н Й. М, съдебно удостоверение и три броя регресни покани и обратна разписка.

В законоустановения срок по чл. 131 от ГПК от страна на ответниците по делото чрез упълномощения им процесуален представител адв. Б. П., е постъпил писмен отговор, с който исковата претенция се оспорва по основание и размер. В тази връзка не се оспорва механизмът на ПТП, нито виновността на водача Н Й. М за настъпване на същото. Не се оспорва и че обезщетението от 19 000 лева е действително заплатено от фонда на лицето Ю.П.Ю.. Посочва се обаче че в медицинската документация по делото и документите, въз основа на които фондът платил, били налице редица неточности – най-вече, че всички експертни изследвания и обсъждания били осъществени въз основа на лист за преглед на пациент – където като пострадало лице била вписана Юла Парашкевова Костова с друго ЕГН /различно от това на соченото като пострадало дете/. Предвид тези нередовности и фондът не следвало да плаща суми преди отстраняването им.

Евентуално се излагат подробни доводи, че размерът на обезщетението за неимуществени вреди бил прекомерно завишен – предвид обстоятелството,

че се касаело за лека травма, възстановяването от която настъпило бързо. В тази връзка се сочи, че справедливият размер на обезщетението към 2016 г. не следвало да надвишава 5000 – 6000 лева. С тези аргументи се иска претенцията да бъде отхвърлена изцяло евентуално частично.

В съдебно заседание, проведено на 13.02.2024 г., процесуалният представител на ищеца, изразява писмено становище за уважаване на иска в пълен размер.

Процесуалният представител на ответниците изразява становище за цялостно евентуално частично отхвърляне на исковата претенция.

По делото е изготвена и приета съдебно медицинска експертиза с вх. № 21760/23.01.2024 г.

Софийският районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Страните не спорят, а и от представена по делото справка от базата данни на Информационен център към Гаранционния фонд, на база на подадени данни от застрахователните компании за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите се установява, че към момента на настъпване на ПТП, а именно **28.12.2016 г.** за лек автомобил с ДКН *****, собственост на лицето Д. Димитров Стефанов, не е била сключена действаща задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“.

Видно от констативен протокол за ПТП с пострадали лица № К 1184 от 28.12.2016 г., съставен от орган на МВР/ на 28.12.2016 г. е настъпило ПТП между л.а. „Ф“, модел „П“ с ДКН *****/участник 1/ собственост на лицето Д. Димитров Стефанов, но управляван от лицето Н Й. М и пешеходец Ю.П.Ю., с ЕГН: *****/участник 2/. При ПТП няма материални щети, но пешеходецът е пострадал – с работна диагноза от МБАЛ Пирогов „фрактура на дясно рамо“. От своя страна срещу водача на л.а. „Ф“, модел „П“ с ДКН ***** е образувано досъдебно производство.

С постановление на прокурор при СРП от 24.04.2018 г. обаче досъдебно производство № 11588/2016 г. на СРТП ОДП СДВР, пр.пр. 1984/2017 г. на СРП по искане на майката на пострадалото дете – лицето Парашкева Юлиева Костова. Съгласно постановлението водачът на л.а. с ДКН ***** е виновен за настъпване на ПТП, доколкото е нарушил правилата на ЗДВП – при конкретните пътни условия и скорост от 15 км/ч не е реагира своевременно чрез спиране за безопасно преминаване на пресичащата пешеходка. Детето е претърпяло травматични увреждания: счупване на дясна мишнична кост /представляващо трайно затруднение на движенията на десния долен крайник за срок по-дълъг от 30 дни – средна телесна повреда/.

Съгласно удостоверение от МВР срещу виновния водач са издадени два АУАН и две наказателни постановления като му е наложена глоба за шофиране без застраховка ГО.

Между страните по делото също не са спорни механизмът на ПТП, виновността на водача Н Й. М, както и обстоятелството, че същият не е имал

валидна ГО на автомобилистите.

По делото е представен лист за преглед на пациент от 28.12.2016 г. – Юла Парашкевова Костова, с ЕГН: ***** – постъпила на 13.47 часа и напуснала на същия ден в 13.48 часа. Анамнезата е вписана като ПТП.

Видно от приложена претенция за заплащане на обезщетение от 31.10.2018 г. от Ю.П.Ю. чрез майка ѝ Парашкева Юлиева Костова е предявена претенция срещу ищеца за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди от процесното ПТП в размер на 30 000 лева. В тази връзка по делото липсва спор, че ищецът е образувал щета № 210401/31.10.2018 г.

Налице са две експертизи от м. януари 2019 г. и м. май 2019 г. – като медицинско лице специалист към ГФ е предложил първоначално на пострадалата да се изплатят 15 000 лева, от които 14 000 лева за счупването на дясна мишнична кост и 1000 лева за контузия на носа и охлузване на лява вежда. Относно основната травма е посочено, че обезщетението се определя, доколкото лечението е извършено консервативно с безкръвна репозиция и мека имобилизация тип „ДЕЗО“ за 21 дни – като възстановителният период е бил между два месеца и два месеца и Пвина, а увреждането е довело до 14 % т.н.р. или за всеки процент са присъдени 1000 лева. За тази сума пострадалата е уведомена с писмо от ГФ.

Останало недоволно от тази сума пострадалото лице е образувало срещу ищеца гр.д. № 2367/2019 г. по описа на СГС – с искане Гаранционният фонд да заплати на пострадалото дете 30 000 лева обезщетение за неимуществени вреди.

С втората експертиза от специалист към фонда е предложено на пострадалата да се заплатят още 4000 лева – за увреда на доминантен горен крайник – като диагнозата е епифизиолиза /отлепване на хрущял/ на дясна раменна кост.

Последвали са заседания на застрахователно медицинската комисия към ГФ от 10.01.2019 г. и на управителния съвет към ГФ от 14.01.2019 г. и от 30.05.2019 г. – като е взето решение, обективизирано в съответните протоколи, приложени по делото, на Ю.П.Ю. да се изплатят общо 19 000 лева.

На следващо място по делото е представено споразумение, съгласно което превеждане на сумата от 19 000 лева ще се извърши под условие за прекратяване на гр.д. № 2367/2019 г. по описа на СГС поради отказ от иск. Други данни за гр.д. № 2367/2019 г. по описа на СГС по настоящото дело не се съдържат и не се навеждат от страните вкл. никоя от страните не твърди Н Й. М да е участвал по това дело в каквато и да е роля вкл. на трето лице помагач.

По делото не се спори, а и от преводно нареждане е видно, че сумата от 19 000 лева е действително заплатена на пострадалата от страна на ГФ на 11.06.2019 г.

От удостоверение за наследници на Н Й. М се установява, че същият е починал на 15.02.2021 г. като е оставил за свои наследници ответниците по

настоящото дело С. Й. М. /съпруга/, Й. Н. Й. /син/ и СТ Н. Й. /дъщеря/.

Липсва спор и че срещу същите ищецът е отправил извънсъдебно регресни покани за възстановяване на сумата от общо 19 000 лева, но плащане от ответниците не е последвало.

На последно място по делото е изготвена и приета съдебно медицинска експертиза по писмени данни, от която се установява, че в медицинската документация по делото – в лист за преглед на пациент действително е налице погрешно изписване на имена и ЕГН на пострадалото дете. Поради това вещото е извършило справка в рентгенологичния архив на МБАЛ „Пирогов“. Там са установени снимки от 28.12.2016 г. между 12.57 ч. и 13.06 ч. на глава, гръден кош, горен десен крайник, таз и долен десен крайник /обективирани в експертизата/. В тази връзка от снимката на горен десен крайник било видимо увреждане: епифизиолиза от втори тип на проксималната хумерална /раменна/ кост епифиза.

Съгласно експертизата пострадалото дете е получило следните увреждания: травма на главата с патоморфологична характеристика за контузия на носа и охлузване на лява вежда и счупване на дясната мишнична кост в горната ѝ част – епифизиолиза 2-ра степен. Посочените увреждания според вещото лице са в пряка причинно следствена връзка с описания механизъм на ПТП. Първата травма е причинила временно разстройство на здравето, довело до болки и страдания /лека телесна повреда/. От своя страна счупването на дясната мишнична кост в горната ѝ част е довело до трайно затруднение в движенията на десния горен крайник за период по-голям от 30 дни /средна телесна повреда/.

На следващо място според експертизата болките и страданията са свързани с контузията на меките тъкани в травмираните области и са нараствали през първите няколко дни от травмата като са причинили хематоми и посттравматични отоци. От своя страна необходимостта от имобилизация на десния горен крайник е довело до затруднения в ежедневния тоалет и обслужване.

Продължителността на лечението според вещото лице се определя от счупването на дясната раменна кост в горната ѝ част. Поставена е имобилизация тип Дезо за 21 дни, след което има постепенно възстановяване на движенията и адаптиране на крайника за ежедневната му функция. Среден срок за лечение е обикновено 40 дни във възрастта, в която е пострадалото дете.

Мекотъканните травми в областта на лицето са отзвучали за период от 7 до 10 дни. Поради това експертизата приема, че при тази патоморфология на травматичните увреждания е настъпило **пълно възстановяване на функцията за около 40 дни.**

В съдебно заседание вещото лице поддържа, че независимо от грешките в листа за преглед на пациент – вписаната в него като Юла Парашкевова Костова и пострадалото дете Ю.П.Ю. представляват едно и също лице – като грешката във фамилията вероятно е поради факта, че е вписана фамилията на майката /Костова/. Вещото лице посочва и че имобилизацията на ръката е

свалена след около 20 дни като за пълно възстановяване е била нужна и още около 20 дни рехабилитация. Поради това пълният възстановителен период е около 40 дни.

Изготвената експертиза следва да бъде кредитирана, доколкото експертните изследвания са задълбочени, подробни и компетентно извършени, а по делото липсват и данни за евентуална заинтересованост на вещото лице от изхода на производството. Освен това експертизата кореспондира с приложените по делото писмени доказателства, а вещото лице е отговорило и на въпросите, поставени в съдебно заседание.

Така установената фактическа обстановка налага следните изводи от правна страна:

Искът е с правно основание по чл. 558, ал. 7 вр. с чл. 557, ал.1, т. 2, б."а" от Кодекса за застраховането (чл.288, ал. 12 от КЗ (отм.).

Предпоставките за възникване на задължение на Гаранционния фонд за плащане на обезщетение по задължителна застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите са следните: настъпване на ПТП, лекият автомобил, причинил процесното ПТП, обичайно се намира на територията на РБ, водачът/пътник в него виновен е причинил ПТП, да съществуват изрично предвидени в КЗ пречки пострадалото лице да получи пряко от застрахователя дължимото обезщетение, посочени в чл. 557 от КЗ, като най-често това са причинени вреди от МПС, за което няма сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите и вреди, причинени от вкл. от неидентифицирано МПС или неизвестен извършител.

В настоящия процес безспорно се установи наличието на изброените по-горе предпоставки, обуславящи вземането на ищеца спрямо ответника, а именно: настъпилото застрахователно събитие на **28.12.2016 г.** е по вина на наследодателя на ответниците, като водач на МПС, за което към момента на ПТП не е имало налична и валидно сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, както и плащане на обезщетение за причинените на увреденото лице неимуществени вреди от страна на ищеца и в претендирания от него размер. Механизмът на ПТП, виновността на водача, травмите на пострадалото лице и заплащането на обезщетението поначало не се оспорват и от ответниците.

Предвид отговора на исковата молба по делото са налице два основни въпроса: първият – дали лицето, вписано в листа за преглед на пациент като Юла Парашкевова Костова, с ЕГН: ***** и лицето, на което е изплатено обезщетението от фонда – Ю.П.Ю., с ЕГН: ***** са едно и също дете – именно пострадалото при ПТП, причинено от виновния водач Н Й. М и вторият – дали определеното и изплатено от ищеца Г обезщетение е прекомерно в контекста на критерия за справедливост по чл. 52 от ЗЗД предвид и датата на увреждането – през 2016 г.

По първия въпрос съдът намира, че от ангажираните по делото писмени доказателства следва категоричен извод, че детето Юла Парашкевова Костова, с ЕГН: ***** /по листа за преглед на пациент/ и Ю.П.Ю., с ЕГН:

***** – детето пострадало от процесното ПТП са едно и също лице. Това е така, доколкото е налице съвпадение в деня на ПТП, часа на ПТП по протокола за ПТП съответно приема в „Пирогов“, както и по отношение на претърпените увреждания от детето. Вещото лице също посочи, че е извършило преглед на документите в МБАЛ „Пирогов“ – като е установило прием и извършване на рентгенови снимки на детето със съвпадение в диагнозата. В тази връзка и в случая се касае за техническа грешка в листа за преглед на пациент, настъпила вероятно въз основа на недоглеждане при прием на пострадалото дете. Поради това и възраженията на ответниците, че това несъответствие е достатъчно да ги освободи от отговорност не може да бъде споделено.

По втория въпрос следва да се отбележи, че съгласно трайната практика – напр. Решение № 149/11.01.2021 г. по търг.дело № 2562/2019 г. на 2-ро т.о. - при наличието на регресна отговорност и неучастие на прекия причинител в процеса по определяне и изплащане на обезщетение на увреденото лице, съдът в настоящия процес следва да прецени възраженията на прекия причинител по отношение на непозволеното увреждане. С оглед тези възражения следва да се разгледат настъпилите неимуществени вреди, по отделно и в тяхната съвкупност.

В случая по делото не се твърди и няма данни Н Й. М да е участват под каквато и да е форма по гр.д. № 2367/2019 г. по описа на СГС, нито в някакво производство или заседание на ГФ при определяне на обезщетението, което е платено на пострадалата. Поради това и възраженията на наследниците му за прекомерност на обезщетението следва да се обсъдят именно в настоящото производство – доколкото противното би означавало същите да бъдат лишени от възможност за защита.

В тази връзка следва да се отбележи, че с ППВС 4/68 г., както и в константната практика на ВКС като например Решение №151 от 12.11.2013 г. по т.д. №486/2012 г., 2 ТО ВКС, Решение №130 от 09.07.2013 г. по т.д. № 669/2012 г. на 2 ТО на ВКС, по приложение на чл. 52 от ЗЗД по тълкуване и прилагане на тази норма, е възприето разрешението, че основание за определяне на обезщетението за неимуществени вреди е справедливостта. То е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства. Задължение на съда е да посочи конкретните обстоятелства, които са обусловили извод за определяне на обезщетението за неимуществени вреди като ги разгледа поотделно и в тяхната съвкупност. Съдът е длъжен да разгледа тези обстоятелства, да ги обсъди, прецени и да заключи какъв е размерът на обезщетението.

В случая настоящият съдебен състав приема, че справедливото обезщетение по чл. 52 от ЗЗД е в размер на 12 000 лева. В тази връзка съдът на първо място съобрази изготвената СМЕ, съгласно която на пострадалата са причинени общо три на брой увреждания – като счупването на дясната предмишнична кост е довело до ограничения в движението на крайника за повече от 30 дни, поради което отговаря по характеристики на средна телесна повреда. Наложително е било посещение в болница и изготвяне на рентгенови снимки. Освен това се касае за увреждане на водещ крайник – дясна ръка.

Другите две увреждания – контузия на нос и охлузване на вежда – са причинили само болки и страдания и отговарят на лека телесна повреда. При лечението на счупения крайник освен това се е наложила имобилизация за 21 дни, което е довело до затруднения в обслужване и ежедневен тоалет. Непосредствено след травмата болките и страданията са били с по-висок интензитет, който впоследствие постепенно е намалял. След сваляне на имобилизацията е била наложителна и рехабилитация от още около 20 дни. От своя страна възстановителният период за всички травми е бил около 40 дни – като за охлузванията дори под 10 дни, което е възстановителен период с ниска продължителност. Съдът съображава и че в случая се касае за пострадал дете на пет години, което освен това е било в Пжение на пешеходец т.е. в уязвима позиция като участник в движението. Това неминуемо е довело и до стрес от преживяното.

За разликата до пълния размер от 19 000 лева или за сумата от общо 7000 лева искът следва да бъде отхвърлен. Това е така, доколкото на първо място никоя от травмите не е довела до хоспитализация – детето е прието и освободено от МБАЛ „Пирогов“ в рамките на около час в един ден. При лечението на счупването на дясната мишнична кост оперативно лечение не е било предприето – извършено е безкръвно наместване и щадяща имобилизация. Последната е свалена в кратък период – около 20 дни след инцидента като болките и страданията са с намаляващ интензитет. Рехабилитацията също е била за кратък период – отново около 20 дни. Настъпило е пълно възстановяване от всички увреждания и последващи усложнения не се установяват от писмените доказателства, нито се предполагат от вещото лице по СМЕ /нито са обсъдени от фонда при решението за определяне на обезщетението/. Целият възстановителен период е бил кратък – около 40 дни. Не са наведени и обсъдени пред съда, нито от Гаранционния фонд при определяне на обезщетението, психологически травми от инцидента. Самото ПТП от своя страна действително е настъпило с пострадалото лице в уязвимото Пжение на пешеходец, но като водачът се е движил с много ниска скорост – от 15 км/ч.

На последно място в контекста на трайната практика по приложението на чл.52 ЗЗД - решение № 749/05.12.2008 г. по т. д. № 387/2008 г. на II ТО на ВКС, решение № 66/03.07.2012 г. по т. д. № 611/2011 г. на II ТО на ВКС, решение № 83/06.07.2009 г. по т. д. № 795/2008 г. на II ТО на ВКС, решение № 1/26.03.2012 г. по т. д. № 299/2011 г. на II ТО на ВКС, решение № 95/24.10.2012 г. по т. д. № 916/2011 г. на I ТО на ВКС, удовлетворяването на изискването за справедливост по чл. 52 от ЗЗД налага при определяне на размера на обезщетенията за неимуществени вреди да се отчита и обществено - икономическата конюнктура в страната към момента на увреждането, израз на която е и стойността на застрахователните лимити. Поради това при определяне на справедливия размер на обезщетението съдът съобрази и че инцидентът е настъпил през 2016 г., когато обществено икономическите условия в страната се различават от тези към момента на фактическо плащане на обезщетението през 2019 г. и още по съществено от тези към настоящия момент. Поради това и обезщетение от 19 000 лева съдът намира за

прекомерно и в нарушение на принципа за справедливост по чл. 52 от ЗЗД.

Обезщетението от 12 000 лева не следва да бъде допълнително намалявано съобразно доводите на ответниците до 5000 лева – 6000 лева, доколкото както подробно се посочи и по-горе са настъпили три увреждания при дете в ниска възраст в уязвимо Пжение като пешеходец като едното увреждане представлява средна телесна повреда.

В настоящия случай възражение за изтекла погасителна давност не е наведено, поради което и съдът не обсъжда такова.

С оглед гореизложеното предявената претенция се явява основателна до сумата от 12000 лева, в който размер и следва да бъде уважена, ведно със законната лихва, считано от деня на депозиране на исковата молба в съда 26.04.2023 г. до окончателното изплащане, като до пълния предявен размер или за сумата от 7000 лева същата следва да бъде отхвърлена като неоснователна. От уважената част от иска всеки ответник дължи по 1/3 част или сумата от по 4000 лева.

По исканията за разноси на страните:

Искане за разноси са направили и двете страни.

Ищецът претендира разноси в размер на общо 1560 лева, от които държавна такса в размер на 760 лева, по 350 лева възнаграждение за юрисконсулт и 450 лева разноси за експертиза. Същите са действително извършени, видно от представени по делото платежни документи. На основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 25 от Наредбата за правната помощ, съдът определя юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева. В тази връзка и с оглед уважения размер на исковата претенция от сумата от 1310 лева следва да бъде присъдена сумата от 827.37 лева или по 275.79 лева от всеки ответник.

Ответниците от своя страна претендират възнаграждение за адвокат от 2000 лева. Последното е действително заплатено, видно от договор за правна защита и съдействие и предвид цената на иска попада в приложението на чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения. Поради това и същото не е прекомерно.

Предвид изхода на делото на ответниците се дължи съобразно отхвърлената част от исковете сумата от 736.84 лева.

Водим от горното, Софийският районен съд:

РЕШИ:

ОСЪЖДА С. Й. М., с ЕГН: ***** и адрес: гр. С, ж.к. Л, ***, вх. Д, ет. 5, ап. 100, Й. Н. Й., с ЕГН: ***** и адрес: гр. С, ж.к. Л, ***, вх. Д, ет. 5, ап. 100 и СТ Н. Й., с ЕГН: ***** и адрес: гр. С, ж.к. ИЛ., бл. ***, вх.

Б, ет. 8, ап. 44, **ДА ЗАПЛАТЯТ** на Г, с ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. С, ул. граф Игнатиев № 2, ет. 4, в качеството им на наследници на Н Й. М, с ЕГН: *****, починал на 15.02.2021 г., **ПРИ УСЛОВИЯТА НА РАЗДЕЛНОСТ** всеки по 1/3 част сумата от общо **12 000 лева**, представляваща изплатено от Г обезщетение по щета № 210401/31.10.2018 г. – като обезщетението е за неимуществени вреди, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба – **26.04.2023 г.** до окончателното плащане на сумата /като всеки ответник да заплати по 4000 лева/, **КАТО ОТХВЪРЛЯ** иска за сумата от **общо 7000 лева**, представляваща разликата между пълния размер от 19 000 лева и уважения размер от 12 000 лева поради неоснователност на претенцията в отхвърлената част.

ОСЪЖДА С. Й. М., с ЕГН: ***** и адрес: гр. С, ж.к. Л, ***, вх. Д, ет. 5, ап. 100, Й. Н. Й., с ЕГН: ***** и адрес: гр. С, ж.к. Л, ***, вх. Д, ет. 5, ап. 100 и СТ Н. Й., с ЕГН: ***** и адрес: гр. С, ж.к. ИЛ., бл. ***, вх. Б, ет. 8, ап. 44 **ДА ЗАПЛАТЯТ** на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК на Г, с ЕИК: ***** **ПРИ УСЛОВИЯТА НА РАЗДЕЛНОСТ** всеки по 1/3 част от сумата от общо **827.37 лева**, представляваща разноси за държавна такса, юрисконсултско възнаграждение и възнаграждение за вещо лице, в настоящото исково производство съобразно уважената част от иска /или всеки ответник по 275.79 лева/.

ОСЪЖДА Г, с ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. С, ул. граф Игнатиев № 2, ет. 4 **ДА ЗАПЛАТИ** на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК на С. Й. М., с ЕГН: *****, Й. Н. Й., с ЕГН: ***** и СТ Н. Й., с ЕГН: ***** **ПРИ УСЛОВИЯТА НА РАЗДЕЛНОСТ** на всеки по 1/3 част от сумата от общо **736.84 лева**, представляваща разноси за адвокатско възнаграждение и възнаграждение за вещо лице, в настоящото исково производство съобразно отхвърлената част от иска /или по 245.61 лева на всеки ответник/.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____